

รายงานวิจัยในชั้นเรียน

(Classroom Action Research)

เรื่อง

การเลือกใช้สื่อในการเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อเพิ่มทักษะการเขียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2

หลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทาง สาขาวิชาต่างประเทศ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลคริวิชัย สงขลา

The Selection of Instructional Media Use for Self-Study to Enhance Writing Skills of 2nd Year EIC Program Students, Foreign Language Department, Rajamangala University of Technology

Srivijaya

โดย

นางไฟพรรณ มุ่งศิริ

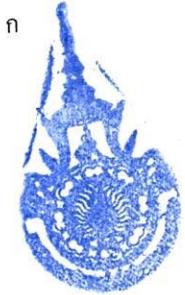
ว.495.911 เรื่องนี้เป็นวิชา การเขียน 1

พ982 หลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทาง สาขาวิชาต่างประเทศ

2554 กองศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลคริวิชัย

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553

b 000 19833

บทคัดย่อ

จุดประสงค์ของการศึกษาครั้งนี้เพื่อสำรวจการเลือกใช้สื่อในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 หลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนประชากรประกอบด้วยนักศึกษาจำนวน 65 คน ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการเขียน 1 ปีการศึกษา 2553

ในการศึกษาครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นการสำรวจความถี่ในการเลือกใช้สื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง จำนวน 4 ประเภท คือสื่อประเภทสิ่งพิมพ์ สื่อบันอินเตอร์เน็ต สื่อประเภทบันเทิง และสื่อประเภทสิ่งมีชีวิต วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Means) ผลจาก การศึกษาค้นพบว่าสื่อประเภทสิ่งพิมพ์ หนังสือภาษาอังกฤษเป็นสื่อที่กลุ่มประชากรเลือกใช้มีความถี่สูงที่สุด วารสารภาษาไทยและตำราภาษาอังกฤษจัดอยู่ในอันดับที่สองและอันดับที่สาม ตามลำดับ ส่วนสื่อประเภทสื่อบันอินเตอร์เน็ต สื่อสามอันดับแรก ได้แก่ จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) ห้องพูดคุย (Chat Room) และบทเรียนผ่านเว็บ (Web-based Instruction) สำหรับสื่อประเภทบันเทิง รายการโทรทัศน์ เพลงภาษาอังกฤษและภาพยนตร์ภาษาอังกฤษ เป็นสื่อที่แสดงค่าระดับความถี่ในสามอันดับแรก สื่อประเภทสุดท้าย คือสื่อประเภทสิ่งมีชีวิต อาจารย์ชาวไทย แสดงค่าความถี่สูงเป็นอันดับแรก อาจารย์ชาวต่างประเทศแสดงค่าความถี่รองลงมา และการสนทนากับชาวต่างชาติแสดงค่าความถี่น้อยที่สุด เมื่อเปรียบเทียบความถี่ในการใช้สื่อทั้งสี่ประเภท สื่อประเภทสิ่งมีชีวิตและสื่อประเภทบันเทิง กลุ่มประชากรเลือกใช้เท่าเทียมกัน (ค่าเฉลี่ย = 3.49) ส่วนสื่อสิ่งพิมพ์ (ค่าเฉลี่ย = 3.42) และสื่อบันอินเตอร์เน็ต (ค่าเฉลี่ย = 3.15) จัดอยู่ในอันดับสองและสาม ตามลำดับ

ผลจากการศึกษาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดทำสื่อการเรียนการสอนที่หลากหลาย ในห้องบริการสารสนเทศเพื่อให้เหมาะสมกับกลุ่มประสงค์ในการเรียนและผู้เรียนแต่ละคนในห้อง บริการสารสนเทศ เพื่อผลประโยชน์สูงสุดในการจัดการเรียนการสอน

062247

495.911
7.982
2854

ม. พ.ศ.

Abstract

The purpose of this study was to survey the instructional media frequently used for self-study by the 2nd Year EIC Program students to enhance their writing skills. The subjects consisted of 65 students who registered for Writing 1 Course in the 2010 academic year.

The study employed the survey method using the questionnaire specified the four types of instructional media; the printed media, the media on the Internet, the entertainment media and the live media. Statistical procedures of percentage and means were used to analyze the data. Findings from the analyzed data revealed that for the printed media, the English book type was chosen the most by the subjects. The Thai journal type and the English textbook type ranked the second and the third. According to the media on the Internet, the three most selected media were; the E-mail, the Chat room and the Web-based instruction. For the entertainment media, the television programs, the English songs and the English movies were the three most selected media. Finally for the live media type, the Thai teacher medium type was ranked the first, the foreign teacher media type was less selected while the least was the conversation with foreigner medium type. When the four types of media were ranked; the live and the entertainment media were equally the most frequently used by the subjects ($\bar{X} = 3.49$). The printed media ($\bar{X} = 3.42$) and the media on the Internet ($\bar{X} = 3.15$) were ranked the second and the third respectively.

The implication of the study can be applied for the provision of the various types of instructional media to be equipped in the resources centre to suit different purposes of each learner for the ultimate benefits of the learning and teaching practices.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญตาราง	ง
บทที่	
1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	3
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ	4
บทที่	
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
2.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ด้วยสื่อ	5
2.2 การเรียนรู้ด้วยตนเอง	10
2.3 บทบาทของสื่อในการเรียนรู้ภาษา	12
2.4 หักษะการเขียน	16
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	17
บทที่	
3 วิธีดำเนินการวิจัย	19
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	19
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	19
3.3 การดำเนินการรวบรวมข้อมูล	20
3.4 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล	21
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	21

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่

4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	22
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะทั่วไปของกลุ่มประชากร	22
4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการเลือกใช้สื่อประเภทต่างๆ เพื่อเพิ่มทักษะการเขียน	23

บทที่

5 สรุปผลการวิจัย อกิจกรรมและข้อเสนอแนะ	28
5.1 สรุปผลการวิจัย	28
5.2 อกิจกรรม	30
5.3 ข้อเสนอแนะ	31

บรรณานุกรม

32

ภาคผนวก

34

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง

1 แสดงเพศของกลุ่มประชากร	22
2 แสดงระดับความถี่ในการเลือกใช้สื่อประเภทสื่อสิ่งพิมพ์เพื่อเพิ่มทักษะการเขียน	23
3 แสดงระดับความถี่ในการเลือกใช้สื่อประเภทสื่อบันทึกหรือเน็ตเพื่อเพิ่มทักษะการเขียน	24
4 แสดงระดับความถี่ในการเลือกใช้สื่อประเภทบันเทิงเพื่อเพิ่มทักษะการเขียน	25
5 แสดงระดับความถี่ในการเลือกใช้สื่อประเภทสิ่งมีชีวิตเพื่อเพิ่มทักษะการเขียน	26
6 แสดงระดับความถี่ในการเลือกใช้สื่อทั้งสี่ประเภท	27

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในประเด็นเรื่องสื่อการเรียนรู้บ่งไว้ว่า การจัดการศึกษาตามหลักสูตร สถานศึกษาควรมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง เรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตและใช้เวลาอย่างสร้างสรรค์ รวมทั้งมีความยืดหยุ่น สนองตามความต้องการของผู้เรียน ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ทุกเวลา ทุกสถานที่ และเรียนรู้ได้จากสื่อการเรียนรู้ และแหล่งการเรียนรู้ทุกประเภท รวมทั้งจากการเครือข่ายการเรียนรู้ต่างๆ ที่มีอยู่ในท้องถิ่น ชุมชนและแหล่งอื่นๆ เน้นสื่อที่ผู้เรียนและผู้สอนใช้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียน ผู้สอนสามารถจัดทำและพัฒนาสื่อการเรียนรู้ขึ้นเองหรือนำสื่อต่างๆ ที่มีอยู่รอบตัว และในระบบสารสนเทศมาใช้ในการเรียนรู้ โดยใช้วิจารณญาณในการเลือกใช้สื่อ และแหล่งความรู้โดยเฉพาะหนังสือเรียนรวมถึงหนังสือหัดอ่าน จุดประสงค์ในการเรียน สื่อสิ่งพิมพ์ควรจัดให้มีอย่างเพียงพอ ทั้งนี้ควรให้ผู้เรียนสามารถใช้ประโยชน์ได้จากศูนย์สื่อหรือห้องสมุดของสถานศึกษานั้นๆ (พ.ร.บ. การศึกษา 2542)

นอกจากนี้ลักษณะของสื่อการเรียนรู้ที่จะนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ ควรมีความหลากหลาย ทั้งสื่อธรรมชาติ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยี และสื่ออื่นๆ ซึ่งช่วยส่งเสริมให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีคุณค่า น่าสนใจ ชวนคิด ชวนติดตาม เป้าหมายและตรวจสอบเรื่อยๆ รวมทั้งช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักวิธีการแสวงหาความรู้ เกิดการเรียนรู้อย่างกว้างขวาง ลึกซึ้งและต่อเนื่องตลอดเวลาเพื่อให้การใช้สื่อการเรียนรู้เป็นไปตามแนวทางการจัดการเรียนรู้ และพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง โดยในการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดกระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามสติปัญญาและเติมความศักยภาพ (<http://www.th.wikisource.org>)

ในโลกยุคเทคโนโลยีมีความก้าวหน้า การสื่อสารด้วยข้อมูลฉบับใหม่ ในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ผู้สื่อสารต้องมีทักษะทั้งสื่อด้านคือด้านทักษะการพูด การฟัง การอ่านและการเขียน ผู้เรียนต้องอาศัยปัจจัยที่เอื้อต่อการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์สูงสุด (พ.ร.บ.การศึกษา ,2542)

กระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษซึ่งควรตระหนักถึงความจริงในปัจจุบัน เพื่อพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในการติดต่อสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดีและมีพื้นฐานภาษาอังกฤษเพียงพอที่จะนำไปใช้ในการศึกษาขั้นสูงต่อไป แต่ปัจจุบัน pragmatism ความรู้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษของบัณฑิตที่จบการศึกษาระดับอุดมศึกษามีเกณฑ์ค่าเฉลี่ยในทักษะด้านต่างๆ ด้านทักษะการฟัง การเขียน และการอ่าน จำเป็นต้องได้รับการพัฒนาความรู้และทักษะภาษาอังกฤษอย่างเร่งด่วน เพื่อให้มีความสามารถทัดเทียมกับบัณฑิตจากประเทศเพื่อนบ้าน และพร้อมกับการเป็นประชาคมโลกที่สามารถแลกเปลี่ยนความรู้และข้อมูลกับบัณฑิตจากประเทศอื่นได้ (<http://www.pioneerchula.ac.th>)

หลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ได้กำหนดให้มีวิชาบังคับพื้นฐานพัฒนาทักษะการเขียนของนักศึกษาในหลักสูตรไว้ 2 รายวิชาคือ วิชาการเขียน 1 และวิชาการเขียน 2 ซึ่งกำหนดให้มีรายละเอียดรายวิชาคือ รายวิชาการเขียน 1 ศึกษา รูปแบบโครงสร้างของภาษา การเขียนประโยค การเขียนเรียงความระดับย่อหน้า การกรอกแบบฟอร์ม การเขียนบันทึกข้อความสั้นๆ และการเขียนจดหมาย ส่วนรายวิชาการเขียน 2 เป็นการเขียนประเภทต่างๆ การเขียนประกาศ โฆษณา ข้อมูลจำเพาะ การเขียนรายงาน การเขียนจดหมายเชิญ จดหมายตอบรับหรือปฏิเสธคำเชิญ จดหมายสอบถามข้อมูล การเขียนวิจารณ์และการเขียนสรุปความ

จากการประสบการณ์ของผู้วิจัยที่ได้สอนรายวิชาทั้ง 2 รายวิชาดังกล่าวเห็นว่า นักศึกษาซึ่งมีปัญหาในการฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ผลการวัดผลในแต่ละชุดประสงค์ คะแนนส่วนใหญ่จะต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน และไม่สามารถนำความรู้ที่เรียนไปใช้ในวิชาการเขียนขั้นสูง มีนักศึกษาเพียงไม่กี่คนที่สามารถสื่อสาร ได้อย่างถูกต้อง เนื่องจากทักษะการเขียนเป็นทักษะที่สำคัญและค่อนข้างยาก ซับซ้อน กว่าทักษะอื่นๆ จำเป็นต้องอาศัยทักษะอื่นๆ เป็นพื้นฐาน จึงจะทำให้เขียนให้ดี นอกจากนี้ การเขียนยังเป็นทักษะที่ต้องอาศัยความสามารถ ความรอบรู้หลายด้านประกอบกัน เริ่มต้นแต่การใช้ทักษะพื้นฐานทางภาษาด้านการฟัง การพูด การอ่าน รวมทั้งการไฝหานมารู้เพื่อนำมาถ่ายทอดให้ผู้อื่นเข้าใจ คนที่ฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ จะช่วยให้เขียนได้ดีขึ้นด้วย การจะพัฒนาทักษะการเขียนจึงจำเป็นต้องมีการฝึกฝนนอกห้องเรียนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีความคุ้นเคยกับการใช้ภาษาซึ่งการศึกษาด้วยตนเองจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเม่นยำในการใช้รูปแบบการโครงสร้างภาษาที่ถูกต้อง การเลือกใช้คำศัพท์และการสะกดคำ ย่อมทำให้เกิดการเรียนรู้ที่คงทนถาวรได้ (Raimes, 1983) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง โลกในยุคที่ข่าวสารสามารถเข้าถึงได้ทุกเวลาและทุกที่ การใช้ประโยชน์จากสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อผลประโยชน์ทางการ

เรียนการสอน ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ได้อย่างค่อเนื่อง ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้การเขียนในระดับ โครงสร้างประ迤คที่ซับซ้อนขึ้น จะทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการเขียนและสื่อสาร ได้ครบถ้วน ตามที่ต้องการ

สื่อที่ใช้ในการเรียนรู้อาจมีหลายรูปแบบแล้วแต่ความสะดวกและความถนัดของแต่ละบุคคล เพราะเป็นการเรียนรู้ด้วยตนเอง จึงยากที่จะเหมือนกันทุกคน ผู้วิจัยจึงต้องการทราบถึงประเภทของสื่อที่นักศึกษาเลือกใช้ เพื่อทราบเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาสื่อเพื่อประโยชน์ในการเรียนการสอนและลดปัญหาในการเขียนทั้งทางด้าน โครงสร้างทางไวยากรณ์และการใช้เครื่องหมายวรรคตอน ต่างๆ

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะสำรวจการเลือกใช้สื่อของนักศึกษาในการเรียนรู้ ด้วยตนเองเพื่อเพิ่มทักษะการเขียนของนักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล สาขาวิชาฯ ต่างประเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครุวิชัย สงขลา

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อสำรวจการเลือกใช้สื่อในการเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อเพิ่มทักษะการเขียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 หลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล สาขาวิชาฯ ต่างประเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลครุวิชัย สงขลา

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาสื่อให้นักศึกษาได้ฝึกฝน เรียนรู้เพิ่มเติมนอกห้องเรียนเพื่อเพิ่มพูนทักษะความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น

1.4 ขอบเขตการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ครอบคลุมเฉพาะนักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล ชั้นปีที่ 2 ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการเขียน 1 ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2553 มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลครุวิชัย สงขลา เท่านั้น ซึ่งมีจำนวน 65 คน และใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

การเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Study) หมายถึงการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาโดยใช้สื่อการศึกษาประเภทต่างๆ

สื่อที่ใช้ในการเรียนรู้ หมายถึงสื่อทุกประเภทที่สามารถใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษ

นักศึกษาหมายถึงผู้ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการเขียน 1 ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2553 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ สงขลา

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการสำรวจการเลือกใช้สื่อในการเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อเพิ่มทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 หลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล สาขาภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรังสิต สงขลา ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆ โดยนำเสนอตามลำดับหัวข้อ ดังต่อไปนี้

2.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ด้วยสื่อ

2.2 การเรียนรู้ด้วยตนเอง

2.3 บทบาทของสื่อในการเรียนรู้ภาษา

2.4 ทักษะการเขียน

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ด้วยสื่อ

2.1.1 แนวคิดพหุปัญญา (Multiple Intelligence) และการเรียนรู้

แนวคิดของ Gardner (<http://tip.psychology.org/gardner.html>) ที่มีอิทธิพลต่อความชอบของผู้เรียนในการเรียนรู้ข้อมูลนักทฤษฎีได้นำถึงการจัดการเรียนรู้ ซึ่งรวมทั้งแนวทางการเรียนว่าผู้เรียนจะเรียนแบบอิสระ ขึ้นอยู่กับผู้อื่น เรียนแบบร่วมมือ เรียนแบบแบ่งชั้น เรียนแบบมีส่วนร่วมหรือเรียนแบบหลักเลี้ยง

แนวคิดทฤษฎีนี้หมายถึงความสามารถค้านค้านต่างๆ ของมนุษย์ การเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นผู้สร้างหา และค้นพบความรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนต้องใช้ความสามารถในค้านค้านต่างๆ เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ ตามแนวคิดทฤษฎีพหุปัญญา (Theory of Multiple Intelligence) ของ加德纳 (Garder) แบ่งความสามารถของผู้เรียนเป็น 8 ค้าน

1. ความสามารถด้านภาษา (Linguistic Intelligence)
2. ความสามารถด้านตรรกเหตุผล คิดเลข (Logical Mathematics Intelligence)
3. ความสามารถด้านมิติสัมพันธ์ (Spatial Intelligence)
4. ความสามารถด้านดนตรี (Musical Intelligence)
5. ความสามารถด้านทักษะทางร่างกาย (Bodily Intelligence)
6. ความสามารถด้านมนุษยสัมพันธ์ (Interpersonal Intelligence)
7. ความสามารถด้านรู้เข้าใจตนเอง (Intrapersonal Intelligence)
8. ความสามารถด้านรอบรู้ธรรมชาติ (Naturalist Intelligence)

สื่อจึงอาจมีส่วนช่วยในกิจกรรมการเรียนในประเด็นที่ได้รับความสนใจ ภาพบนหน้าจอ คำ丹ป้าย

ประกาศ หรือการบรรเลงดนตรี อาจได้รับความสนใจจากผู้เรียนรวมทั้งรือฟื้นความรู้เดิม สื่อสามารถรือฟื้นความรู้เดิมของผู้เรียนที่เรียนจากในห้อง ความรู้ใหม่จึงประสบและสร้างองค์ความรู้ขึ้นมาจากการจัดการเรียนเพื่อตอบสนองผู้เรียนที่มีลักษณะและความสามารถแตกต่างกัน สื่อแต่ละประเภทจึงประสบความสำเร็จในการถ่ายทอดความรู้แก่ผู้เรียนในระดับแตกต่างกันไป

ในขณะเดียวกัน เอ็คการ์ เดล (<http://images:wongnedt.multiply.multiplycontent.com>) ได้อธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างสื่อโสตทัศนปกรณ์ต่างๆ ในขณะเดียวกันก็เป็นการแสดงขั้นตอนของประสบการณ์การเรียนรู้ และการใช้สื่อแต่ละประเภทในการเรียนรู้ด้วย โดยนำมาสร้างเป็นรายประสบการณ์ (Core of Experiences) โดยแบ่งเป็นขั้นตอนดังนี้

1. ประสบการณ์ตรง โดยการให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรงจากของจริง เช่น การจับต้องและการเห็น เป็นต้น
2. ประสบการณ์รอง เป็นการเรียนโดยให้ผู้เรียนเรียนจากสิ่งที่ใกล้เคียงความเป็นจริงที่สุดซึ่งอาจเป็นการจำลองก็ได้

3. ประสบการณ์น่าภูมิใจหรือการแสดงเป็นการแสดงบทบาทสมมติหรือการแสดงละคร
เนื่องจากข้อจำกัดค่าวัยบุคคลสมัยเวลาและสถานที่ เช่น เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในประวัติศาสตร์ หรือ
เรื่องราวที่เป็นนามธรรมเป็นต้น
4. การสาธิต เป็นการแสดงหรือการทำเพื่อประกอบคำอธิบายให้เห็นลำดับขั้นตอนของการ
กระทำนั้น
5. การศึกษานอกสถานที่ เป็นการเรียนรู้จากประสบการณ์ต่างๆ ภายนอกสถานที่เรียน อาจเป็น
การเยี่ยมชมสถานที่ การสัมภาษณ์บุคคลต่างๆ เป็นต้น
6. นิทรรศการ เป็นการจัดแสดงสิ่งของต่างๆ เพื่อให้สาธารณะประโยชน์แก่ผู้ชม โดยการนำ
ประสบการณ์หลายอย่างผสมผสานกันมากที่สุด
7. โทรทัศน์ ໂດຍใช้ทั้งโทรทัศน์การศึกษาและโทรทัศน์การสอนเพื่อให้ข้อมูลความรู้แก่ผู้เรียน
หรือผู้ชมที่อยู่ในห้องเรียนหรืออยู่ที่บ้าน
8. ภาพนิทรรศการ เป็นภาพที่บันทึกเรื่องราวลงบนแผ่นฟิล์มเพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ทั้ง
ภาพและเสียง โดยใช้ประสานตาและหู
9. การบันทึกเสียง วิทยุ ภาพนิ่ง อาจเป็นทั้งในรูปของแผ่นเสียง เทปบันทึกเสียง วิทยุ รูปภาพ
สไตล์ ข้อมูลที่อยู่ในขั้นนี้จะให้ประสบการณ์แก่ผู้เรียนที่ถึงแม้จะอ่านหนังสือไม่ออกแต่ก็จะ
สามารถเข้าใจเนื้อหาได้
10. ทัศนสัญลักษณ์ เช่น แผนที่ แผนภูมิ หรือเครื่องหมายต่างๆ ที่เป็นสัญลักษณ์แทนสิ่งของ
ต่างๆ
11. วจนสัญลักษณ์ ได้แก่ตัวหนังสือในภาษาเขียน และเสียงพูดของคนในภาษาพูด

จากกรวยประสบการณ์นี้ เคลื่อนไหวตามสีเป็น 3 ประเภทคือ

1. สื่อประเภทสัมภาระ หมายถึง สื่อที่เก็บความรู้อยู่ในตัวเองจำแนกย่อยได้ 2 ลักษณะ
 - ก) วัสดุประเภทที่สามารถถ่ายทอดความรู้ได้ด้วยตนเองไม่จำเป็นต้องใช้อุปกรณ์อื่นช่วย เช่น
แผนที่ ลูกโลก รูปภาพ

ข) วัสดุประเภทที่ไม่สามารถถ่ายทอดความรู้ได้ด้วยตนเอง ต้องอาศัยอุปกรณ์ช่วย เช่น แผ่นซีดี พล็อกภาพยนตร์ สไลด์

สื่อประเภทอุปกรณ์ หมายถึง สื่อที่เป็นตัวกลางหรือตัวผ่านทำให้ข้อมูลถ่ายทอดออกมายได้เห็นหรือได้ยิน

สื่อประเภทเทคนิคและวิธีการ หมายถึง สื่อที่มีลักษณะเป็นแนวความคิดหรือรูปแบบขั้นตอนในการเรียนการสอน

นักการศึกษาอิกท่านหนึ่งคือ กานเย่ (Gagne) ได้เสนอทฤษฎีการเรียนรู้ 8 ขั้น

(<http://th.wikipedia.org/wiki>)

- การจูงใจ (Motivation Phase) การคาดหวังของผู้เรียนเป็นแรงจูงใจในการเรียนรู้

- การรับรู้ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ (Apprehending Phase) ผู้เรียนจะรับรู้สิ่งที่สอดคล้องกับความตั้งใจ

- การปรุงแต่งสิ่งที่รับรู้ไว้เป็นความจริง (Acquisition Phase) เพื่อให้เกิดความจำระยะสั้นและระยะยาว

- ความสามารถในการจำ (Retention Phase)

- ความสามารถในการระลึกถึงสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปแล้ว (Recall Phase)

- การนำไปประยุกต์ใช้กับสิ่งที่เรียนรู้ไปแล้ว (Generalization Phase)

- การแสดงออกพฤติกรรมที่เรียนรู้ (Performance Phase)

- การแสดงผลการเรียนรู้กลับไปยังผู้เรียน (Feedback Phase) ผู้เรียนได้รับทราบผลเร็วๆ ทำให้มีผลดีและประสิทธิภาพสูง

องค์ประกอบที่สำคัญที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้จากแนวคิดนักการศึกษา gaen (Gagne)

1. ผู้เรียน (Learner) มีระบบสัมผัสและระบบประสาทในการรับรู้

2. สิ่งเร้า (Stimulus) คือสถานการณ์ต่างๆ ที่เป็นสิ่งเร้าให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

3. การตอบสนอง (Response) คือพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้

การสอนด้วยสื่อความแนวคิดของกา耶 (Gagne)

1. เร้าความสนใจ มีโปรแกรมที่กระตุ้นความสนใจของผู้เรียน เช่น ใช้การ์ตูน หรือ กราฟิกที่ดึงดูดสายตา

2. ความอยากรู้อยากเห็นจะเป็นแรงจูงใจให้ผู้เรียนสนใจในบทเรียน เช่นการตั้งคำถาม

3. บอกวัตถุประสงค์ผู้เรียนควรทราบถึงวัตถุประสงค์ให้ผู้เรียนสนใจบทเรียนเพื่อให้ทราบว่า บทเรียนเกี่ยวกับอะไร

4. กระตุ้นความจำผู้เรียน สร้างความสัมพันธ์ในการ โยงข้อมูลกับความรู้ที่มีอยู่ก่อน เพราะสิ่งนี้ สามารถทำให้เกิดความทรงจำในระยะยาว ได้เมื่อได้ยินถึงประสบการณ์ผู้เรียน โดยการตั้งคำถาม เกี่ยวกับแนวคิดหรือเนื้อหานั้นๆ

5. เสนอเนื้อหา ขั้นตอนนี้จะเป็นการอธิบายเนื้อหาให้กับผู้เรียน โดยใช้สื่อชนิดต่างๆ ในรูปกราฟิกหรือ เสียงวิดีโอ

6. การยกตัวอย่าง การยกตัวอย่างสามารถทำได้โดยบกพร่องสีศึกษา การเปรียบเทียบ เพื่อให้เข้าใจได้ ทราบชี้ชัด

7. การฝึกปฏิบัติ เพื่อให้เกิดทักษะหรือพฤติกรรม เป็นการวัดความเข้าใจว่าผู้เรียนได้เรียนถูกต้อง เพื่อให้เกิดการอธิบายช้าๆ เมื่อรับสิ่งที่พิด

8. การให้คำแนะนำเพิ่มเติม เช่นการทำแบบฝึกหัด โดยมีคำแนะนำ

9. การสอบถาม เพื่อวัดระดับความเข้าใจ

10. การนำไปใช้กับงานที่ทำในการทำสื่อความมี เนื้อหาเพิ่มเติม หรือหัวข้อต่างๆ ที่ควรจะรู้เพิ่มเติม

ในการใช้สื่อประเภทต่างๆ ส่งผลต่อการเรียนรู้คือสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในบทเรียน สื่อยังให้แนวทางในการเรียนรู้ ผู้เรียนสามารถทำกิจกรรมด้วยตนเอง บางครั้งเมื่อมีการสื่อสารสองทาง ผู้เรียนสามารถทราบผลการทำกิจกรรมในทันทีและเกิดการเรียนรู้และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่ พบร่วมกับความรู้เดิมแล้วนำมาสร้างเป็นความหมายใหม่

2.2 การเรียนรู้ด้วยตนเอง

นักวิชาการศึกษาได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ด้วยตนเองไว้ตามที่ต่างๆ แตกต่างกันตามแต่ละชื่อที่ใช้เรียก Candy (1991) ได้เรียกว่าเป็นการเรียนอิสระ (Independent Learning) เป็นวิธีการเรียนที่ผู้เรียนได้องค์ความรู้โดยความพยายามของตนเอง โดยมีผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) แต่ผู้เรียนเป็นผู้รับผิดชอบการเรียนของตนเอง ในขณะที่นักวิชาการศึกษางานท่านกำหนดให้ผู้เรียนนี้ การเรียนแบบซึ่งนำ (Self-direct Learning) ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของการเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นการศึกษาเฉพาะบุคคลที่เลือกเรียนรู้ซึ่งจะขอกำหนดไปสู่การเรียนรู้คลอดชีพ Gray (1999 cited in Karka, 1999) กล่าวว่าปัจจุบันสื่อที่จำเป็นและมีประสิทธิภาพสูงสุดในการกำหนดการเรียนรู้ด้วยตนเองคือ Internet ซึ่งจะส่งสารการเรียนโดยไม่จำกัดสถานที่ เวลา และมีโอกาสเท่าเทียมกันในการเรียนแต่มีข้อจำกัดระหว่างผู้ใช้เพราอินเตอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองนั้นวันจะมีความสำคัญเพิ่มสูงขึ้น

จุดประสงค์ของการเรียนรู้แบบนำตนเอง (Self-directed Learning) จากคำนิยามของ Esch (1996 cited in Lee, 1998) คือ การส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนแบบอิสระและพัฒนาทักษะทางภาษาawanทั้งรับผิดชอบต่อการเรียนของตนเอง การที่จะบรรลุจุดประสงค์ได้ก็คือการสนับสนุนให้ผู้เรียนมีสิ่งแวดล้อมและรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียนรู้ภาษาด้วยวิธีการที่ผู้เรียนพอใจถึงแม้จะเป็นเพียงบางส่วนในวิชาเรียนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนก้าวไปสู่เป้าหมายที่เหมาะสมกับตัวเอง

การก้าวไปสู่เป้าหมายที่เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคนจึงเป็นวิธีหนึ่งที่ผู้สอนสนับสนุนให้ผู้เรียนก้าวไปสู่เป้าหมายที่เหมาะสมกับตนเองเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ด้วยตนเองในการเพิ่มพูนความสามารถด้านสติปัญญารวมทั้งปรับเปลี่ยนการเรียนของตนเอง

การเรียนรู้ด้วยตนเองมีกระบวนการคัดกรองคัดสรรไปสู่เป้าหมาย (http://www.Home.tweny.n.com)

1. การประเมินความต้องการของตนเอง (Assessing Needs)
2. การกำหนดจุดมุ่งหมาย (Setting Goals)

3. การกำหนดสิ่งที่ต้องการเรียนรู้ (Specifying Learning Content) โดยกำหนดระดับความยากง่าย ชนิดของสื่อที่ต้องการเรียน พิจารณาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายที่ต้องใช้ในการเรียน ความต้องการความช่วยเหลือ แหล่งทรัพยากร ประสบการณ์ที่จำเป็นในการเรียน
4. การจัดการในการเรียน โดยกำหนดปริมาณเวลาที่ต้องการให้อาจารย์สอน ปริมาณเวลาที่ต้องการให้ปฏิสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับผู้เรียน ปริมาณเวลาที่ต้องการให้มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน ปริมาณเวลาที่ต้องการให้กับกิจกรรมการเรียนด้วยตนเองของแต่ละคน โดยกำหนดกิจกรรมการเรียนตามประสบการณ์ที่ผ่านมา พร้อมทั้งกำหนดค่าวิกิจกรรมควรสิ้นสุดเมื่อใด
5. การเลือกวิธีการเรียนและสื่อการเรียนการสอน อุปกรณ์การสอน เทคนิคการสอน ทรัพยากรเรียนรู้ที่ต้องใช้
6. การกำหนดวิธีการควบคุมสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้ ทั้งสิ่งแวดล้อมทางกายภาพและทางด้านอารมณ์
7. การกำหนดวิธีการตรวจสอบตนเอง โดยกำหนดวิธีการรายงาน/บันทึกการสะท้อนตนเอง จะใช้

Reflective Practitioner Techniques แบบไหน การให้โอกาสได้ฝึกตัดสินใจ การแก้ปัญหาและการกำหนดนโยบาย การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถ Clarify ideas ให้ชัดเจนขึ้น

8. การกำหนดขอบเขตบทบาทของผู้ช่วยเหลือ
9. การกำหนดวิธีการประเมินผลการเรียน โดยเลือกประเภทของการทดสอบ ลักษณะของการ Feedback ที่

จะใช้วิธีการประเมินความถูกต้องของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการติดตามประเมินผล

รูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง (http://www.umdnj.edu/idst5330/instructional_media.htm)

1. การทำสมุดบันทึกส่วนตัวเพื่อใช้บันทึกข้อมูล ความคิดเรื่องราวต่างๆ ที่เราได้เรียนรู้หรือเกิดขึ้น ในสมองของเรา สมุดนี้จะช่วยเก็บสะสมความคิดที่ลงน้อยเข้าไว้ด้วยกันเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาเพิ่มเติมให้กวางไกลออกไป
2. การกำหนดโครงการเรียนรู้รายบุคคลที่มีการวางแผนไว้ล่วงหน้าว่าจะเรียนรู้ได้อย่างไร โดยพิจารณาว่า

ความรู้ที่เราจะแสวงหาขึ้นช่วยให้เรารถึงจุดประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ ทำให้เกิดความพึงพอใจ ความสนุกสนานที่จะเรียนหรือไม่ ประทับใจและเวลาลงมาก็น้อยเพียงใด

3. การทำสัญญาการเรียนเป็นข้อตกลงระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน โดยอยู่บนพื้นฐานความต้องการของผู้เรียนที่สอดคล้องกับเป้าหมายและหลักการของสถาบันการศึกษาโดยกำหนดกิจกรรมการเรียนที่เหมาะสม
 4. การสร้างห้องสมุดของตนเองหมายถึงการรวบรวมรายชื่อ ข้อมูลแหล่งความรู้ต่างๆ ที่ว่าจะเป็นประโยชน์ตรงกับความสนใจเพื่อใช้ในการศึกษาค้นคว้าต่อไป
 5. การหาแหล่งความรู้ในชุมชน เช่น ผู้รู้ ผู้ชั้นนำภายในอาชีพต่างๆ ห้องสมุด สมาคม สถานที่ราชการ ฯลฯ ซึ่งแหล่งความรู้เหล่านี้จะเป็นแหล่งสำคัญในการค้นคว้า
 6. การหาเพื่อร่วมเรียนเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้กัน
 7. การเรียนรู้จากการฝึกและปฏิบัติซึ่งจะก่อให้เกิดความรู้และประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์
- ดังนั้น การเรียนรู้ด้วยตนเองคือการทำงานด้วยตัวเองเพื่อพัฒนาทักษะค่างๆ หรือเพื่อเตรียมตัวสอบ โดยเฉพาะการเรียนรู้ในระดับอุดมศึกษาที่ผู้เรียนมีความหลากหลายทั้งด้านการทำงาน ความชอบ และความสามารถ

2.3 บทบาทของสื่อในการเรียนรู้ภาษา

2.3.1 ความหมายของสื่อการเรียนรู้

สื่อการเรียนรู้ (<http://ednet.kku.ac.th/~sumcha/21300media3html>) เป็นเครื่องมือของการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นสิ่งสำคัญเนื่องจากในยุคปัจจุบัน ข้อมูล ข่าวสาร ความรู้ การใช้เทคโนโลยีและการสื่อสารทำให้ผู้เรียนจำเป็นต้องพัฒนาตนเองให้สามารถเรียนรู้สิ่งใหม่ ด้วยตนเอง ตลอดจนพัฒนาศักยภาพการคิด ได้แก่ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดอย่างมีเหตุผล นอกจากนี้ ควรเป็นสิ่งที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง

สื่อการเรียนรู้ หมายถึงทุกสิ่งทุกอย่างรอบตัวผู้เรียนที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เช่น คน สัตว์ ต่างๆ ธรรมชาติ รวมถึงเหตุการณ์ หรือ แนวความคิด โดยมุ่งเน้นส่งเสริมการค้นคว้า หรือการสำรวจหา ความรู้ด้วยตนเอง ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (กรมวิชาการ, 2545: คู่มือ การจัดการการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ) เมื่อมีการนำสื่อมาใช้ในกระบวนการเรียน การสอนก็ เรียกว่า “สื่อการเรียนการสอน” (Instructional Media) หมายถึงสื่อชนิดใดก็ตามที่บรรจุเนื้อหา หรือสาระการเรียนรู้ซึ่งผู้สอนและผู้เรียนใช้เป็นเครื่องมือสำหรับการเรียนรู้เนื้อหา หรือสาระนั้นๆ การเรียนการสอนในภาพลักษณ์เดิมๆ นักจะเป็นการถ่ายทอดสาระความรู้จากผู้สอนไปยังผู้เรียน โดยใช้สื่อ การเรียนการสอนเป็นตัวกลางในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ทักษะและประสบการณ์ให้ผู้เรียนเกิด การเรียนรู้ ปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปแล้วว่า การเรียนรู้ไม่ได้จำกัดอยู่เฉพาะในห้องเรียน หรือ ในสถานศึกษา ผู้สอนและผู้เรียนสามารถเรียนรู้จากสื่อต่างๆ อย่างหลากหลาย สามารถเรียนรู้ได้ทุกเวลา และทุกสถานที่ สื่อที่นำมาใช้เพื่อการเรียนรู้จึงเรียกว่า “สื่อการเรียนรู้” ซึ่งหมายถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่มีอยู่ รอบตัว ไม่ว่าจะเป็นวัสดุ ของจริง บุคคล สถานที่ เหตุการณ์ หรือความคิดก็ตามถือเป็นสื่อการเรียนรู้ได้ ทั้งสิ้น ขึ้นอยู่กับว่าเราเรียนรู้จากสิ่งนั้นๆ หรือนำสิ่งนั้นๆ เข้ามาสู่การเรียนรู้ของเรารึเปล่าไม่

สื่อการสอน (Instructional Media) หมายถึงสื่อชนิดใดก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นแบบพับทึกเสียง สไลด์ วิทยุ โทรทัศน์ แผนภูมิ ภาพนิ่ง ฯลฯ ซึ่งบรรจุเนื้อหาเกี่ยวกับการเรียนการสอน เพื่อใช้เป็นเครื่องมือหรือ ช่องทางสำหรับผู้สอนส่งไปถึงผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายที่ ผู้สอนวางไว้

ประเภทของสื่อการเรียนรู้

โสภณ คงแสง (2553, <http://www.mcupl.th.edu/main/media/media01.html>) กล่าวว่า สื่อการเรียนรู้สามารถจำแนกตามลักษณะได้เป็น 3 ประเภทคือ

1. สื่อสิ่งพิมพ์ หมายถึง หนังสือและเอกสารสิ่งพิมพ์ต่างๆ ที่แสดงหรือเรียบเรียงสาระความรู้ ต่างๆ โดย

ใช้ตัวหนังสือที่เป็นตัวเขียนหรือตัวพิมพ์เป็นสื่อในการแสดงความหมาย สื่อสิ่งพิมพ์มีหลายชนิด ได้แก่ เอกสาร หนังสือเรียน หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร บันทึก รายงานฯลฯ

2. สื่อเทคโนโลยี หมายถึง สื่อการเรียนรู้ที่ผลิตขึ้นใช้ควบคู่กับเครื่องมือโสตทัศนวัสดุ หรือ เครื่องมือที่เป็นเทคโนโลยีใหม่ๆ เช่น แบบบันทึกภาพพร้อมเสียง (วีดีทัช) และบันทึกเสียง ภาพนิ่ง สื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน นอกเหนือสื่อเทคโนโลยียังหมายรวมถึงกระบวนการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการกระบวนการเรียนรู้ เช่น การใช้อินเตอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ การศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม เป็นต้น

3. สื่ออื่นๆ นอกเหนือจากสื่อ 2 ประเภทที่กล่าวไปแล้ว ยังมีสื่ออื่นๆ ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งมีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อน ไปกว่าสื่อสิ่งพิมพ์และสื่อเทคโนโลยี สื่อที่กล่าวนี้ได้แก่

4. บุคคล หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญในสาขาต่างๆ ซึ่งสามารถถ่ายทอดสาระความรู้ แนวคิดและประสบการณ์ไปสู่บุคคลอื่น เช่นบุคลากรในห้องถัน แพทย์ ตำรวจ นักธุรกิจ เป็นต้น

ก) ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมายถึง สิ่งที่มีอยู่ตามธรรมชาติ และสภาพแวดล้อมตัวผู้เรียน เช่นพืชพันธุ์ไม้ ปรากฏการณ์ ห้องปฏิบัติการณ์ เป็นต้น

ข) กิจกรรม/กระบวนการ หมายถึงกิจกรรม หรือกระบวนการที่ผู้สอนและผู้เรียนกำหนดขึ้น เพื่อสร้างเสริมประสบการณ์การเรียนรู้ ใช้ในการฝึกทักษะซึ่งต้องใช้กระบวนการคิด การปฏิบัติ การเผชิญสถานการณ์และการประยุกต์ความรู้ของผู้เรียน เช่น บทบาทสมมติ การสาธิต การจัดนิทรรศการ การทำโครงการ เกมเพลย์ เป็นต้น

ค) วัสดุ เครื่องมือและอุปกรณ์ หมายถึง วัสดุที่ประดิษฐ์ขึ้นใช้เพื่อประกอบการเรียนรู้ เช่น หุ่นจำลอง แผนภูมิ แผนที่ ตาราง สติ๊ก รวมถึงสื่อประเภทเครื่องมือและอุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้ในการปฏิบัติงานต่างๆ เช่น อุปกรณ์ทดลองวิทยาศาสตร์ เครื่องมือช่าง เป็นต้น

สื่อการเรียนรู้ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึก เพิ่มพูนทักษะและประสบการณ์ สร้างสถานการณ์การเรียนรู้ กระตุ้นให้เกิดการพัฒนาศักยภาพทางการคิด เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมแก่ผู้เรียน และมุ่งเน้นการส่งเสริมผู้เรียนทางด้านการแข่งขัน ความรู้ด้วยตนเอง

หลักการและแนวคิดของสื่อการเรียนรู้ตามหลักสูตร

การจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานและหลักสูตรสถานศึกษามุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง เรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต และใช้เวลาอย่างสร้างสรรค์ รวมทั้งมีความยึดหยุ่น สนองความต้องการของผู้เรียน ชุมชน สังคมและประเทศชาติ ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ทุกประเภทรวมทั้งเครือข่ายการเรียนรู้ต่างๆ ที่มีอยู่ในท้องถิ่น ชุมชนและแหล่งอื่นๆ สื่อที่จะนำมาใช้เพื่อจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรจะมีลักษณะดังนี้

1. เน้นสื่อเพื่อการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองทั้งของผู้เรียนและผู้สอน
2. ผู้เรียนและผู้สอนสามารถจัดทำหรือพัฒนาสื่อการเรียนรู้ขึ้นเอง รวมทั้งนำสื่อที่มีอยู่รอบตัวมาใช้ในการเรียนรู้
3. รูปแบบของสื่อการเรียนรู้ควรมีความหลากหลาย เพื่อส่งเสริมให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีคุณค่า กระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักวิธีการแสวงหาความรู้ เกิดการเรียนรู้อย่างกว้างขวางและต่อเนื่องตลอดเวลา

ขณะนี้ สื่อการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานและจังหวัดที่มีจำกัดอยู่เพียงเฉพาะหนังสือเรียนเท่านั้น ผู้เรียนและผู้สอนสามารถเรียนรู้ได้จากสื่อทุกประเภท อย่างไรก็ตามสื่อที่จะนำมาใช้จัดการเรียนรู้ควรมีความสอดคล้อง กับวิธีการเรียนรู้ ธรรมชาติของสาระการเรียนรู้ และศักยภาพของผู้เรียน

นโยบายของกระทรวงศึกษาธิการในเรื่องสื่อการเรียนรู้

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้กำหนดสาระสำคัญในส่วนที่เกี่ยวกับสื่อการเรียนรู้ไว้หลายมาตรา โดยเฉพาะในหมวด 9 ที่ว่าด้วยเทคโนโลยี เพื่อการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการได้วิเคราะห์สาระสำคัญของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ดังกล่าวแล้วเห็นว่า ควรกำหนดใหม่ในนโยบายในเรื่องของสื่อการเรียนรู้ตามหลักสูตรให้สอดรับกับพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ โดยกำหนดเป็นนโยบายการผลิต พัฒนาและใช้สื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ซึ่งมีสาระสำคัญว่า " กระทรวงศึกษาธิการส่งเสริมสนับสนุนให้มีการผลิตและพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาทุกประเภท ทุกสาระการเรียนรู้และทุกช่วงชั้น โดยเปิดโอกาสให้มีการแบ่งขั้นผลิตอย่างเสรีและเป็นธรรม

และส่งเสริมสนับสนุนให้สถานศึกษามีและใช้สื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาที่มีคุณภาพในกระบวนการเรียน การสอน" (พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542)

เนื่องจากความแตกต่างของตัวผู้เรียนในด้านลักษณะการเรียน การเลือกใช้สื่อเพื่อการเรียนรู้จึงมีความแตกต่างกัน บทบาทของสื่อในการเรียนรู้มีบทบาทหลักด้านด้วยกัน นั่นคือ

2.3.1 สื่อสามารถเพิ่มความมั่นใจในตัวผู้เรียน

2.3.2 สื่อสามารถตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล

2.3.3 สื่อสามารถสร้างบรรยากาศการเรียนที่เป็นบวก

ประเภทของสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา (<http://th.wikipedia.org/wiki>)

1. อินเตอร์เน็ต
2. หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-book, e-course)
3. ฐานข้อมูลออนไลน์
4. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI)
5. บทเรียนผ่านเว็บ (Web-based Instruction)
6. แผ่นซีดี (CD-Rom)
7. เทปวีดีโอศิลป์ (Video)
8. เทปบันทึกเสียง
9. รายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษา
10. รายการวิทยุกระจายเสียงเพื่อการศึกษา

062247

495 011

AN

2.4 ทักษะการเขียน

แนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมุ่งเน้นกระบวนการเรียนรู้ที่มีการฝึกปฏิบัติ มีการนำภาษาไปใช้ได้จริงตามหน้าที่ของภาษา ในการสื่อสารความหมายโดยมีเป้าหมายอยู่ที่การใช้ภาษาได้เหมาะสมกับสภาพสังคม ดังนั้นการจัดกระบวนการเรียนรู้ จะมุ่งให้ผู้เรียนมีโอกาสใช้ภาษาให้มาก และให้มีทักษะในการแสวงหาความรู้จากแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ที่มีอยู่หลากหลายในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้เรียนจึงต้องเลือกใช้สื่อที่มีอยู่ที่เหมาะสมกับวัยและระดับชั้นของผู้เรียนเพื่อให้เหมาะสมกับลักษณะการเรียน (Learning Styles) เป็นของคนเอง สื่อต่างๆ ที่สถาบันการศึกษาจัดให้มีทั้งสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ให้ผู้เรียนการวางแผนจัดการเรียนรู้ด้วยตนเอง การใช้ประโยชน์จากสื่อที่มีอยู่ให้เหมาะสมกับตนเองตามระดับชั้น

ทักษะการเขียนจัดว่าเป็นทักษะที่ยากแม้แต่ในภาษาแม่ (Harmer, 2008) เพราะผู้เรียนต้องใช้กฎเกณฑ์ของภาษามาใช้อ่านถูกต้องเพื่อให้สื่อความได้อ่านสมบูรณ์ เมื่อผู้เรียนต้องเขียนในภาษาที่สอง เช่นภาษาอังกฤษในชั้นที่สูงขึ้น ผู้สอนทักษะการเขียนต้องเตรียมให้ผู้เรียนฝึกฝนการเขียนแบบต่างๆ เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับงานอาชีพในอนาคต

การพัฒนาทักษะการเขียน

การที่จะเขียนเพื่อจุดประสงค์ของการสื่อสารต้องอาศัยปัจจัยดังต่อไปนี้

1. ความรู้ด้านโครงสร้างของภาษา รวมทั้งความรู้ด้านคำศัพท์และการสะกดคำ รวมทั้งแบบฝึกเพื่อให้ผู้เรียนคงความรู้ไว้และนำกลับมาใช้อีก Ur (1996) กล่าวว่าการเขียนเป็นการฝึกฝนทักษะทางภาษาผ่านการเขียน
2. ความรู้ทางทักษะภาษาขั้นสูงคือการฝึกฝนกระบวนการของการเขียน นับตั้งแต่การเขียนที่มีรูปแบบนำไปสู่การเขียนอิสระ ผู้เรียนจะได้ฝึกฝนกับคำสั่งที่ต้องศึกษา รวบรวมประเด็นและถ่ายทอดความคิด ผู้เรียนจะต้องซึบซับรูปแบบการเขียนที่หลากหลาย

ทักษะการเขียนจึงจำเป็นต้องมีความถูกต้องของภาษาและความเหมาะสมทางด้านสังคมมากกว่าทักษะการพูด การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีโอกาสเห็นการใช้ภาษาในสถานการณ์จริงก่อนที่ผู้เรียนจะลงมือเขียน และผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกฝนศึกษาสำนวน โครงสร้างของภาษาที่มีความซับซ้อน การใช้

คำศัพท์ที่ตรงความหมาย การตีความสำนวนที่เป็นที่ยอมรับในสังคม รวมทั้งการใช้กระบวนการเรียนรู้ให้ถูกต้องมากขึ้น

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Yang (2004) ได้ศึกษาการใช้ภาพบันตร์ในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยส่องคงจำนวน 3 ห้องเรียน กลุ่มตัวอย่างได้ชมภาพบันตร์ภาษาอังกฤษจำนวน 12 เรื่อง ตลอดภาคการศึกษา การศึกษาได้ค้นพบว่าผู้เรียนเพิ่มทักษะทางภาษาอังกฤษจากการชมภาพบันตร์ภาพบันตร์เป็นสื่อในการเรียนรู้ทักษะภาษา รวมทั้งความรู้ทางด้านอื่น เช่น ความรู้ด้านประวัติศาสตร์ และด้านวัฒนธรรม นอกจากนี้ผู้เรียนยังเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ด้วยการอ่านบทอธิบายก่อนชมภาพบันตร์ทำให้พัฒนาทักษะทางด้านภาษาเพิ่มสูงขึ้นซึ่งหากผู้เรียนยังคงใช้สื่อประเภทนี้ต่อไปย่อมเป็นที่แน่นอนว่าทักษะทางด้านภาษาของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศย่อมสูงขึ้นอย่างแน่นอน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้สื่อในการเรียนรู้ภาษา จากการศึกษาของ Javis และ Szymczyk (2010) ได้ศึกษาเจตคติการใช้สื่อในการเรียนภาษาในห้องเรียนรู้ด้วยตนเองในรูปแบบของสิ่งพิมพ์และบนเว็บ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 31 คนตอบแบบสอบถามเปรียบเทียบการเรียนรู้ภาษาณจากเว็บที่ไม่ต้องเสียเงิน และจากหนังสือแบบเรียนตามรูปแบบเดิม กลุ่มตัวอย่างอีก 4 คน ได้รับการสัมภาษณ์เกี่ยวกับรายละเอียด ผลจากการศึกษากันพบว่าถึงแม้จะอยู่ในยุคข้อมูลข่าวสารป्रากฏบันโลกออนไลน์แต่ผู้เรียนยังชอบที่จะเรียนรู้จากสิ่งพิมพ์ ผลจากการวิจัยจึงสามารถสรุปประเด็นเกี่ยวกับสื่อในการเรียนรู้ด้วยตนเองที่จะจัดทำให้ผู้เรียนในห้องเรียนรู้ด้วยตนเองแทนสื่อจากคอมพิวเตอร์ที่มีอยู่มากมายในปัจจุบัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) จุดมุ่งหมายเพื่อสำรวจการเลือกใช้สื่อในการเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อเพิ่มทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 หลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล สาขาวิชาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครุวิชัย สงขลา เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาสื่อให้นักศึกษาเรียนรู้เพิ่มเติมนอกห้องเรียนเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดยวิธีการจัดแบ่งประเด็นต่างๆ ดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

3.3 การดำเนินการรวบรวมข้อมูล

3.4 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล สาขาวิชาต่างประเทศ ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการเขียน 1 ปีการศึกษา 2553 ซึ่งมีจำนวน 65 คน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มประชากรทั้งหมด

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยศึกษาค้นคว้าจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆ ดังนี้

3.2.1 ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม

- 3.2.1.1 ผู้วิจัยได้ศึกษาร่วมรวมข้อมูลเกี่ยวกับการสำรวจการเลือกใช้สื่อประเภทต่างๆ จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมากำหนดโครงสร้างของแบบสอบถาม
- 3.2.1.2 จัดทำโครงสร้างของแบบสอบถามโดยเขียนข้อคำถามต่างๆ ให้สอดคล้องกับหัวข้อวิจัย ซึ่งประกอบด้วยประเภทของสื่อต่างๆ ที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่มีอยู่ในขอบเขตของนักศึกษา
- 3.2.1.3 ในการสร้างแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้แบ่งแบบสอบถามออกเป็น 4 ตอน ดังนี้
 ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา ได้แก่ เพศ
 ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับความถี่ของการใช้สื่อประเภทต่างๆ ใน การเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อเพิ่มทักษะการเรียนภาษาอังกฤษ

3.2.2 ขั้นตอนการตรวจสอบแบบสอบถามและการหาคุณภาพของเครื่องมือเพื่อตรวจสอบว่ามีความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) และกำหนดโครงสร้างของแบบสอบถามโดยผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

- 3.2.2.1 ในขั้นแรก ผู้วิจัยได้ตรวจสอบแบบสอบถามด้วยตนเองก่อน โดยการตรวจสอบถ้อยคำและประโยคว่าใช้ถูกต้องชัดเจนหรือไม่ สามารถทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามเข้าใจตามจุดประสงค์หรือไม่ และเรียงลำดับคำถามให้มีความเหมาะสม
- 3.2.2.2 นำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบและทดลองใช้เก็บข้อมูล
- 3.2.2.3 นำแบบสอบถามไปปรับปรุงและนำไปใช้กับกลุ่มประชากร

3.3 การดำเนินการรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

- 3.3.1 ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการนำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลในช่วงโหนดสอนและเก็บคืนภายในวันเดียวกัน

ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ความถี่ของการเลือกใช้สื่อไว้ 5 อันดับ คือ	
ระดับมากที่สุด	ให้มีค่าคะแนนเป็น 5
ระดับมาก	ให้มีค่าคะแนนเป็น 4
ระดับปานกลาง	ให้มีค่าคะแนนเป็น 3
ระดับน้อย	ให้มีค่าคะแนนเป็น 2
ระดับน้อยที่สุด	ให้มีค่าคะแนนเป็น 1

การแปลความหมายค่าคะแนนเฉลี่ย การเลือกใช้สื่อในการเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อเพิ่มทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของกลุ่มประชากร ได้แปลความหมายของค่าคะแนนเฉลี่ยในแต่ละด้าน ดังนี้

4.50-5.00	หมายถึง ระดับมากที่สุด
3.50-4.49	หมายถึง ระดับมาก
2.50-3.49	หมายถึง ระดับปานกลาง
1.50-2.49	หมายถึง ระดับน้อย
1.00-1.49	หมายถึง ระดับน้อยที่สุด

3.4 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ Microsoft Excel เพื่อคำนวณค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละ จากนั้นนำไปแปลความหมาย จำแนก และนำเสนอเป็นตารางคะแนนเพื่อแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดจากแบบสอบถาม เรื่องการสำรวจการเลือกใช้สื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาเพื่อเพิ่มทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติในการวิเคราะห์ดังนี้

ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าร้อยละ (Percentage) ในการวิเคราะห์ข้อมูลในแบบสอบถาม ทั้งหมดได้แก่ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งประกอบด้วยเพศ และค่าระดับคะแนน ความต้องการใช้สื่อประเภทต่างๆ และประเภทของสื่อที่ใช้มากที่สุด โดยนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางประกอบคำบรรยาย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเลือกใช้สื่อในการเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อเพิ่มทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 หลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล สาขาภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนบัณฑิต โดยนำเสนอรายละเอียด การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับดังนี้

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะทั่วไปของกลุ่มประชากร

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการเลือกใช้สื่อประเภทต่างๆ เพื่อเพิ่มทักษะการเขียน

4.2.1 การเลือกใช้สื่อประเภทสิ่งพิมพ์

4.2.2 การเลือกใช้สื่อประเภทสื่อบันทึกอินเตอร์เน็ต

4.2.3 การเลือกใช้สื่อประเภทบันเทิง

4.2.4 การเลือกใช้สื่อประเภทสิ่งมีชีวิต

4.2.5 ผลสรุปค่าเฉลี่ยของการใช้สื่อทั้ง 4 ประเภท

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะทั่วไปของกลุ่มประชากร

ตารางที่ 1 แสดงเพศของกลุ่มประชากร

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
หญิง	60	92.31
ชาย	5	7.69

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มประชากรส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คือ 92.31% ส่วนกลุ่มประชากรที่เป็นเพศชายมีเพียง 7.69 % เท่านั้น

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการเลือกใช้สื่อประเภทต่างๆ เพื่อเพิ่มทักษะการเขียน

4.2.1 การเลือกใช้สื่อประเภทสิ่งพิมพ์

ตารางที่ 2 แสดงระดับความถี่ในการเลือกใช้สื่อประเภทสิ่งพิมพ์เพื่อเพิ่มทักษะการเขียน

สื่อในการเรียนรู้ด้วยตนเอง	N	มาก ที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	Mean	Rank
1. หนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ	65	2 (3.07)	15 (23.07)	24 (36.92)	18 (27.69)	6 (9.25)	2.83	7
2. วารสารภาษาอังกฤษ	65	7 (10.76)	16 (24.61)	18 (27.69)	21 (32.30)	3 (4.61)	3.04	6
3. วารสารภาษาไทย	65	11 (16.92)	26 (40)	21 (32.30)	7 (10.76)	-	3.83	2
4. ตำราภาษาไทย	65	10 (15.38)	25 (38.46)	23 (35.38)	7 (10.76)	-	3.55	5
5. ตำราภาษาอังกฤษ	65	12 (18.46)	27 (41.53)	21 (32.30)	5 (7.69)	-	3.70	3
6. เอกสารประกอบการสอน	65	12 (18.46)	26 (40)	21 (32.30)	6 (9.25)	-	3.67	4
7. แผ่นพับ	65	2 (3.07)	17 (26.15)	30 (46.15)	14 (21.53)	2 (3.07)	3.04	6
8. หนังสือภาษาอังกฤษ	65	16 (24.61)	31 (47.69)	14 (21.53)	4 (6.15)	-	3.90	1

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มประชากรเลือกใช้สื่อประเภทสิ่งพิมพ์มาก 3 อันดับแรกคือ

หนังสือภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.90$) อันดับสองคือ วารสารภาษาไทย ($\bar{X} = 3.83$) และอันดับสามคือ

ตำราภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.70$) ส่วนสื่อที่กลุ่มประชากรเลือกใช้น้อยที่สุดคือ หนังสือพิมพ์

ภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 2.83$)

4.2.2 การเลือกใช้สื่อประเภทสื่อบนอินเตอร์เน็ต

ตารางที่ 3 แสดงระดับความถี่ในการเลือกใช้สื่อประเภทสื่อบนอินเตอร์เน็ตเพื่อเพิ่มทักษะการเขียน

สื่อในการเรียนรู้ด้วยตนเอง	N	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	Mean	Rank
1. จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-Mail)	65	19 (29.23)	14 (21.53)	18 (27.69)	12 (18.46)	2 3.07	3.55	1
2. ห้องพูดคุย (Chat Room)	65	15 (23.07)	14 (21.53)	21 (32.30)	13 (20)	2 3.07	3.41	2
3. หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-Books)	65	3 (4.61)	14 (21.53)	28 (43.07)	15 (23.07)	5 (7.69)	2.92	5
4. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI)	65	3 (4.61)	14 (21.53)	27 (41.53)	15 (23.07)	6 (9.25)	2.89	6
5. บทเรียนผ่านเว็บ (Web-based Instructions)	65	8 (12.30)	19 (29.23)	16 (24.61)	16 (24.61)	6 (9.25)	3.10	3
6. บทเรียนออนไลน์ (Online Lessons)	65	6 (9.25)	18 (27.69)	21 (32.30)	13 (20)	7 (10.76)	3.04	4

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มประชากรเลือกใช้สื่อประเภทบนอินเตอร์เน็ตมาก 3 อันดับแรกคือ จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-Mail) ($\bar{X} = 3.55$) อันดับสองคือ ห้องพูดคุย (Chat Room) ($\bar{X} = 3.41$) และอันดับสามคือ บทเรียนผ่านเว็บ (Web-based Instructions) ($\bar{X} = 3.10$) ส่วนสื่อที่กลุ่มประชากรเลือกใช้น้อยที่สุดคือ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) ($\bar{X} = 2.89$)

4.2.3 การเลือกใช้สื่อประเภทบันเทิง

ตารางที่ 4 แสดงระดับความถี่ในการเลือกใช้สื่อประเภทบันเทิงเพื่อเพิ่มทักษะการเรียน

สื่อในการเรียนรู้ด้วยตนเอง	N	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	Mean	Rank
1. เพลงภาษาอังกฤษ	65	24 (36.92)	22 (33.84)	14 (21.53)	5 (7.69)	-	4.00	2
2. ภาพยนต์ภาษาอังกฤษ	65	17 (26.15)	19 (29.23)	21 (32.30)	8 (12.30)	-	3.69	3
3. วีดีโอชั้น (Video)	65	6 (9.25)	19 (29.23)	24 (36.92)	15 (23.07)	1 (1.53)	3.21	6
4. ดีวีดี (DVD)	65	13 (20)	24 (36.92)	19 (29.23)	8 (12.30)	1 (1.53)	3.61	5
5. แฟ้มวีซีดี (CD-ROM)	65	14 (21.53)	25 (38.46)	14 (21.53)	11 (16.92)	1 (1.53)	3.61	5
6. เทปบันทึกเสียง	65	4 (6.15)	11 (16.92)	30 (46.15)	15 (23.07)	5 (7.69)	2.90	8
7. รายการโทรทัศน์	65	24 (36.92)	22 (33.84)	16 (24.61)	3 (4.61)	-	4.03	1
8. รายการวิทยุ	65	9 (13.84)	16 (24.61)	23 (35.38)	14 (21.53)	3 (4.61)	3.21	6
9. สไลด์	65	4 (6.15)	21 (32.30)	25 (38.46)	12 (18.46)	3 (4.61)	3.16	7
10. แบบเรียนสำเร็จรูป	65	11 (16.92)	20 (30.76)	21 (32.30)	13 (20)	-	3.44	4

จากการที่ 4 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มประชากรเลือกใช้สื่อประเภทบันเทิงมาก 3 อันดับแรกคือ รายการ

โทรทัศน์ ($\bar{X} = 4.03$) อันดับสองคือ เพลงภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 4.00$) และอันดับสามคือภาพยนต์

ภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.69$) ส่วนสื่อที่กลุ่มประชากรเลือกใช้น้อยที่สุดคือ เทปบันทึกเสียง ($\bar{X} = 2.90$)

4.2.4 การเลือกใช้สื่อประเภทสิ่งมีชีวิต

ตารางที่ 5 แสดงระดับความถี่ในการเลือกใช้สื่อประเภทสิ่งมีชีวิตเพื่อเพิ่มทักษะการเขียน

สื่อในการเรียนรู้ด้วยตนเอง	N	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	Mean	Rank
1. สนทนากับชาวต่างชาติ	65	11 (16.92)	10 (15.38)	24 (36.92)	15 (23.07)	5 (7.69)	3.10	3
2. อาจารย์ชาวไทย	65	14 (21.53)	32 (49.23)	15 (23.07)	4 (6.15)	-	3.86	1
3. อาจารย์ชาวต่างประเทศ	65	14 (21.53)	15 (23.07)	28 (43.07)	6 (9.25)	2 (3.07)	3.50	2

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มประชากรเลือกใช้สื่อประเภทสิ่งมีชีวิต อันดับแรกคืออาจารย์ชาวไทย ($\bar{X} = 3.86$) อันดับสองคือ อาจารย์ชาวต่างประเทศ ($\bar{X} = 3.50$) และอันดับสามคือสนทนากับชาวต่างชาติ ($\bar{X} = 3.10$)

4.2.5 ผลสรุปค่าเฉลี่ยของการใช้สื่อทั้ง 4 ประเภท

ตารางที่ 6 แสดงระดับความถี่ในการเลือกใช้สื่อทั้งสี่ประเภท

ประเภท	Mean	Rank
1. สื่อประเภทสิ่งพิมพ์	3.42	2
2. สื่อบันนิพนธ์เน็ต	3.15	3
3. สื่อประเภทบันเทิง	3.49	1
4. สื่อประเภทสิ่งมีชีวิต	3.49	1

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มประชากรเลือกใช้สื่อประเภทบันเทิงและสื่อประเภทสิ่งมีชีวิตเท่ากัน

($\bar{X} = 3.49$) อันดับสองคือ สื่อประเภทสิ่งพิมพ์ ($\bar{X} = 3.42$) และอันดับสามคือสื่อบันนิพนธ์เน็ต

($\bar{X} = 3.15$)

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการเลือกใช้สื่อในการเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อเพิ่มทักษะการเขียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 หลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล สาขาวิชาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลคริวิชัพ สงขลา ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยดังต่อไปนี้

5.1 กลุ่มประชากร

5.2 ความถี่ในการเลือกใช้สื่อทั้งสี่ประเภท

5.3 อภิปรายผลการวิจัย

5.4 ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

5.5 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

5.1 กลุ่มประชากร

การวิจัยครั้งนี้ครอบคลุมเฉพาะนักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล ชั้นปีที่ 2 ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการเขียน 1 ปีการศึกษา 2553 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลคริวิชัพ สงขลา เท่านั้น ซึ่งมีจำนวน 65 คนและใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

5.2 เกี่ยวกับความถี่ในการเลือกใช้สื่อทั้งสี่ประเภท

5.2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความถี่ในการเลือกใช้สื่อประเภทสิ่งพิมพ์เพื่อเพิ่มทักษะ การเขียนพบว่ากลุ่มประชากรเลือกใช้สื่อประเภทสิ่งพิมพ์ คือ หนังสือภาษาอังกฤษ วารสารภาษาไทย และตำราภาษาอังกฤษ ส่วนสื่อประเภทสิ่งพิมพ์ที่กลุ่มประชากรเลือกใช้น้อยที่สุดคือ หนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ

5.2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความถี่ในการเลือกใช้สื่อประเภทสื่อบันอินเตอร์เน็ตเพื่อเพิ่มทักษะการเขียน คือ จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-Mail) ห้องพูดคุย (Chat Room) และบทเรียนผ่านเว็บ (Web-based Instructions) ส่วนสื่อที่กลุ่มประชากรเลือกใช้น้อยที่สุดคือ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI)

5.2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความถี่ในการเลือกใช้สื่อประเภทบันเทิงเพื่อเพิ่มทักษะการเขียนจำนวน 3 อันดับ คือ อันดับแรก รายการโทรทัศน์ อันดับที่สองคือ เพลงภาษาอังกฤษ และ อันดับสามคือภาพนิทรรศภาษาอังกฤษ ส่วนสื่อประเภทบันเทิงที่กลุ่มประชากรเลือกใช้น้อยที่สุดคือ เทปบันทึกเสียง

5.2.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความถี่ในการเลือกใช้สื่อประเภทสิ่งมีชีวิตเพื่อเพิ่มทักษะการเขียน คืออาจารย์ชาวไทย อาจารย์ชาวต่างประเทศ และสนทนากับชาวต่างชาติ

5.2.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความถี่ในการเลือกใช้สื่อทั้งสี่ประเภท

ข้อมูลที่ได้รับสรุปได้ว่ากลุ่มประชากรเลือกใช้สื่อประเภทบันเทิงและสื่อประเภทสิ่งมีชีวิตเท่ากัน ส่วนสื่อประเภทสิ่งพิมพ์ และสื่อบันอินเตอร์เน็ตมีการเลือกใช้เป็นสื่อรองลงมา

5.3 อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยที่กล่าวมาแล้ว มีประเด็นสำคัญที่ควรนำมาอภิปรายดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่าง

ความแตกต่างทางด้านอายุและเพศไม่บ่งบอกว่าจะมีการเลือกใช้สื่อแต่ละประเภทแตกต่างกัน

2. ประเภทของสื่อที่เลือกใช้

ผลจากการวิจัยครั้งนี้สามารถประยุกต์ใช้ในการเตรียมสื่อเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองของเพื่อเพิ่มทักษะการเขียนของนักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล ดังนี้

- 2.1 สื่อสิ่งพิมพ์ครั้งมีหนังสือภาษาอังกฤษ วารสารภาษาไทยเกี่ยวกับไวยากรณ์ โครงสร้างของภาษา ให้บริการแก่นักศึกษา
- 2.2 สื่อประเภทบันเทิงได้แก่ สื่อเพลงภาษาอังกฤษ ภาพบนตัวร์ภาษาอังกฤษ
- 2.3 สื่อบันอินเตอร์เน็ต
- 2.4 สื่อประเภทสิ่งมีชีวิต

ทั้งนี้ สื่อที่เป็นประโยชน์สามารถแนะนำและกระตุ้นให้นักศึกษาสามารถเลือกใช้เพื่อให้เหมาะสมกับอายุ เข้าใจง่าย และถูกต้องแต่ละบุคคล

5.4 ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

จากผลการวิจัยที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ควรมีการฝึกอบรมเรื่องการใช้สื่อแก่นักศึกษาในต้นปีการศึกษา เพื่อให้นักศึกษามีทักษะด้านนี้และการพัฒนารูปแบบสื่อในห้องปฏิบัติทางภาษาเพื่อให้นักศึกษาฝึกฝนเพิ่มเติมนอกเหนือจากตารางเรียน
2. ควรมีการเพิ่มเติมในเนื้อหาด้านรายวิชา โดยเฉพาะบทเรียนช่วยสอนผ่านเว็บ (Web-based Instruction) เพื่อให้นักศึกษาใช้ประโยชน์จากเว็บไซต์ให้มากที่สุด ซึ่งจะเป็นการเพิ่มฐานข้อมูลเชิงวิชาการให้มากขึ้น อันจะเป็นประโยชน์ในการค้นคว้าต่อไป
3. ควรวางแผนศึกษาโครงการเรียนรู้แบบนำตนเอง (Self-directed Learning) ในประเด็นใดประเด็นหนึ่ง เพื่อพัฒนาทักษะการเขียน เช่น การใช้กาล (Tenses) การใช้คำสรรพนาม (Pronouns) การใช้คำบุรพบท (Prepositions) เพื่อให้ผู้เรียนได้กำหนดจุดมุ่งหมายของตนเองและบันทึกผลการเรียนรู้ สรุปผลการเรียนรู้ภายในระยะเวลาที่กำหนด
4. ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนเพิ่มพูนการใช้สื่อและรู้จักใช้อินเตอร์เน็ต ให้อิสระในการเรียนรู้ด้วย

ตอนสอง

5.5 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับเนื้อหาด้านวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการฝึกหักษณะการเขียนที่เป็นประโยชน์ในการฝึกหักษณะเพื่อเป็นข้อมูลในการจัดทำบทเรียนช่วยสอนผ่านเว็บ และดำเนินการจัดหมวดหมู่ตามหักษณะต่างๆ เพื่อให้นักศึกษาได้สืบค้นข้อมูลต่อไป
2. กลุ่มผู้เรียน ควรมีการขยายกลุ่มประชากรที่ศึกษาเพื่อให้ครอบคลุมนักศึกษาจากสาขาต่างๆ ที่มีการเรียนรายวิชาการเขียน ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
3. ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการใช้สื่อแต่ละประเภทที่มีผลต่อการเรียนทางด้านการพัฒนาหักษณะการเขียน
4. ควรมีการศึกษาความเป็นไปได้ในการร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษาในการเข้าร่วมโครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์ในการพัฒนาเนื้อหารายวิชาร่วมกัน
5. ควรมีการศึกษาถึงการใช้ประโยชน์จากโครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อสถาบันการศึกษาที่เข้าร่วมในโครงการ

บรรณานุกรม

- การเรียนรู้ค่วยตนเอง. <http://www.home.twenty.n.com>. retrieved 18/6/2553.
- กรมวิชาการ. 2545. สำนักงานนภภูรีบุปการศึกษา. 2545. พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ : บริษัทวนกรภาพฟิล์ม.
- พจนานุกรม พรพ.สман. 2549. การจัดการการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนแสดงทางและค้นพบความรู้ค่วยตนเอง.
- กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โสภณ กงแสง. 2550. ตัวอักษรสอนและเทคโนโลยีทางการศึกษา. ออนไลน์ <http://www.mcupl.th.edu/main/media/media01.html>. retrieved 2/10/2553.
- ตัวอักษรสอน. http://www.umdni.edu/idst5330/instructional_media.htm. retrieved 18/6/2553.
- ตัวอักษร. <http://www.ednet.kku.ac.th/~sumcha/2130media3html.com>. retrieved 18/6/2553.
- ศูนย์ทดสอบทางวิชาการแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย <http://www.pioneer.chula.ac.th>
retrieved 2/10/2553.
- ศูนย์ตัวอักษรเรียนรู้. <http://th.wikisource.com>. retrieved 10/4/2553.
- Baume, D. 1994. *Developing Learning Autonomy*. <http://www.home.tweny.n.com>
retrieved 2/10/2553.
- Candy, P. 1991. Independent Learning: Some Ideas from the Literature. http://www.brookes.ac.uk/services/ocsd/2_learntch/independent.html.
- Craig, L. Instructional Media: Selection and Use.
http://www.umdni.edu/idst5330/instructional_media.htm retrieved 10/5/2553.

Edgar Dale. <http://images:wongnedt>. multiply.multiply content.com. retrieved 10/5/2553.

Gagne. <http://th.wikipedia.org/wiki/com>. retrieved 18/6/2553.

Gardner. <http://tip.psychology.org/gardner.html> retrieved 18/6/2553.

Harmer, J. 2008. *How to Teach Writing*. London:Longman.

Javis,H. & Szymczyk. "Student Views on Learning Grammar with Web-and Book-based Materials".

ELT Journal Vol. 64/1 January 2010.

Karka, S. 1999. *Self-directed Learning*. Center on Education Training for employment. College of Education. The Ohio State University. ០១២៣៤៥

Lee, Icy. 1998. *Supporting Greater Autonomy in Language Learning*. ELT Journal Vol. 52/4 October 1998.

Raiimes, 1983. *Techniques in Teaching Writing*. New York:Oxford University Press.

Ur, P. 1996. *Discussions That Work*. Cambridge : CUP.

Yang, A.. "Fact and Fiction: Promoting EFL Learning through Film Watching". The English Teacher:An International Journal Institute for English Language Education. Assumption University. Vol. 5 no. 4 Nov. 2004.

ภาคผนวก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง การเลือกใช้สื่อในการเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อเพิ่มทักษะการเขียน

คำชี้แจง

- ขอให้ท่านตอบแบบสอบถามให้ครบถูกข้อตามความเป็นจริง แบบสอบถามครั้งนี้จะไม่มีผลต่อ
คะแนนในห้องเรียน
- แบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 แบบสำรวจการเลือกใช้สื่อในการเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อเพิ่มทักษะการเขียน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดอ่านและทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความตามความเป็นจริง

1. เพศ ชาย หญิง

ตอนที่ 2 ระดับการเลือกใช้สื่อในการเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อเพิ่มทักษะการเขียน

คำชี้แจง ท่านเลือกใช้สื่อประเภทข้างล่างนี้มากน้อยเพียงใด กรุณาตอบให้ครบถ้วน

การเลือกใช้สื่อในการเรียนรู้ด้วยตนเอง	มาก ที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง 3	น้อย 2	น้อย ที่สุด 1
1. สื่อประเภทสิ่งพิมพ์ (Printed Media)					
1.1 หนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ					
1.2 วารสารภาษาอังกฤษ					
1.3 วารสารภาษาไทย					
1.4 ตำราภาษาไทย					
1.5 ตำราภาษาอังกฤษ					
1.6 เอกสารประกอบการสอน					
1.7 แผ่นพับ					
1.8 หนังสือภาษาอังกฤษ					
2. สื่อบนอินเตอร์เน็ต (Internet Media)					
2.1 จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-Mail)					
2.2 ห้องพูดคุย (Chat Room)					
2.3 หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-Books)					
2.4 บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI)					
2.5 บทเรียนผ่านเว็บ (Web-based Instructions)					
2.6 บทเรียนออนไลน์ (Online Lessons)					

การเลือกใช้สื่อในการเรียนรู้ด้วยตนเอง	มาก ที่สุด 5	มาก	ปาน กลาง 3	น้อย 2	น้อย ที่สุด 1
3. สื่อประเภทบันเทิง (Entertainment Media)					
3.1 เพลงภาษาอังกฤษ					
3.2 ภาพยินต์ภาษาอังกฤษ					
3.3 วีดิทัศน์ (Video)					
3.4 ดีวีดี (DVD)					
3.5 แผ่นวีซีดี (CD-ROM)					
3.6 เทปบันทึกเสียง					
3.7 รายการโทรทัศน์					
3.8 รายการวิทยุ					
3.9 สำคัญ					
3.10 แบบเรียนสำเร็จรูป					
สื่อประเภทสื่องมีชีวิต (Live Media)					
4.1 สนทนากับชาวต่างชาติ					
4.2 อาจารย์ชาวไทย					
4.3 อาจารย์ชาวต่างประเทศ					

ขอขอบคุณทุกท่านที่กรุณาตอบแบบสอบถาม